31992L0111

DIREKTIVA SVETA 92/111/EGS
z dne 14. decembra 1992
o spremembi Direktive 77/388/EGS in uvedbi ukrepov za poenostavitev v zvezi z davkom na dodano vrednost

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 99 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta (1),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko–socialnega odbora (2),

ker člen 3 Direktive Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 o dopolnitvi skupnega sistema davka na dodano vrednost in o spremembi Direktive 77/388/EGS zaradi odprave davčnih meja (3) določa 1. januar 1993 kot datum začetka veljavnosti teh določb v vseh državah članicah;

ker je zaradi lažje uporabe teh določb in uvedbe potrebnih poenostavitev treba dopolniti skupni sistem davka na dodano vrednost, kot se uporablja od 1. januarja 1993, s pojasnili, kako se davek uporablja za določene posle, ki se opravljajo s tretjimi ozemlji, in določene posle, ki se opravljajo znotraj Skupnosti, ter opredeliti prehodne ukrepe med določbami, ki veljajo na dan 31. decembra 1992, in tistimi, ki bodo začeli veljati 1. januarja 1993;

ker je zaradi zagotavljanja nevtralnosti skupnega sistema prometnega davka glede porekla blaga treba dopolniti koncept tretjega ozemlja in opredelitev uvoza;

ker se določena ozemlja, ki so sestavni del carinskega območja Skupnosti, pri uporabi skupnega sistema davka na dodano vrednost štejejo za tretja ozemlja; ker se tako za trgovino med državami članicami in temi ozemlji davek na dodano vrednost uporablja po istih načelih kot se uporablja za kakršen koli posel med Skupnostjo in tretjimi državami; ker je treba zagotoviti, da za takšno trgovino veljajo enake davčne določbe kot bi se uporabljale za posle, ki se pod enakimi pogoji opravljajo z ozemlji, ki niso del carinskega območja Skupnosti; ker zaradi teh določb postane nična in neveljavna Sedemnajsta direktiva Sveta 85/362/EGS z dne 16. julija 1985 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Oprostitev davka na dodano vrednost za začasni uvoz blaga, razen prevoznih sredstev (4);

ker je treba natančno navesti, kako se bodo izvajale oprostitve za določene izvozne posle ali enakovredne posle; ker je treba v ta namen prilagoditi druge direktive;

ker je treba natančneje opredeliti kraj obdavčitve določenih poslov, ki se opravljajo na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih pri prevozu potnikov znotraj Skupnosti;

(1) UL C 337, 21.12.1992.
(2) Mnenje, sprejeto 24. novembra 1992 (še neobjavljeno v Uradnem listu).
(3) UL L 376, 31.12.1991, str. 1.
(4) UL L 192, 24.7.1985, str. 20. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 90/237/EGS (UL L 133, 24.5.1990, str. 91).

ker je treba dopolniti prehodno ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami, da se upoštevajo tako določbe Skupnosti v zvezi s trošarinami in potreba po opredelitvi in poenostavitvi podrobnih pravil za uporabo davka od določenih poslov, ki se bodo izvajala med državami članicami po 1. januarju 1993;

ker Direktiva Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske izdelke, in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih izdelkov ([1]), določa posebne postopke in obveznosti v zvezi z deklaracijami pri pošiljanju takih izdelkov v drugo državo članico; ker se zaradi tega lahko metode uporabe davka za določene dobave in pri pridobivanju trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti, poenostavijo tako za osebe, ki so dolžne plačati davek, kot za pristojne upravne organe;

ker je treba opredeliti obseg oprostitev iz člena 28c Direktive 77/388/EGS ([2]); ker je prav tako treba dopolniti določbe o obveznosti obračuna davka in metodah za določanje davčne osnove za določene posle znotraj Skupnosti;

ker je za obdavčljive posle na domačem trgu, povezane z blagovno trgovino znotraj Skupnosti, ki jih v obdobju iz člena 28l Direktive 77/388/EGS opravijo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v državi članici iz člena 28b(A)(1) navedene direktive, treba sprejeti ukrepe za poenostavitev, ki zagotavljajo enako obravnavo v vseh državah članicah; ker je za dosego tega treba uskladiti določbe o davčnem sistemu in osebi, ki je dolžna plačati davek za takšne posle;

ker je zaradi upoštevanja določb o osebi, ki je dolžna plačati davek na domačem trgu, in zaradi preprečevanja določenih oblik davčnih utaj ali izogibanja davku, treba opredeliti določbe Skupnosti o vračilu davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi, iz člena 17(3) Direktive 77/388/EGS, kakor je bila spremenjena s členom 28f navedene direktive;

ker odprava davka pri uvozu in oprostitev pri izvozu v trgovini med državami članicami od 1. januarja 1993 zahteva prehodne ukrepe, da se zagotovi nevtralnost skupnega sistema davka na dodano vrednost in prepreči dvojno obdavčevanje ali neobdavčevanje;

ker so zato potrebne posebne določbe za primere, ko se postopek Skupnosti, ki se začne pred 1. januarjem 1993 za dobavo blaga, odposlanega ali odpeljanega v drugo državo članico, ki ga je pred tem datumom opravil davčni zavezanec, ki deluje kot tak, ne konča do 31. decembra 1992;

ker bi se takšne določbe morale uporabljati tudi za obdavčljive posle, opravljene pred 1. januarjem 1993, za katere so veljale posebne oprostitve in je bil zato obdavčljivi dogodek odložen;

ker je prav tako treba določiti posebne ukrepe za prevozna sredstva, ki niso bila pridobljena ali uvožena pod splošnimi domačimi davčnimi pogoji države članice in so bila zaradi tega na podlagi nacionalnih ukrepov oproščena davka zaradi začasnega uvoza iz druge države članice;

ker uporaba teh prehodnih ukrepov za trgovino med državami članicami in za posle s tretjimi ozemlji predpostavlja dopolnitev opredelitve poslov, ki se obdavčuje od 1. januarja 1993 dalje, in v zvezi s tem pojasnitev koncepta kraja obdavčitve, obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna davka;

ker sta zaradi trenutnih gospodarskih razmer Kraljevina Španija in Italijanska republika zaprosili, da se kot prehodni ukrep uporabljajo določbe, ki odstopajo od načela takojšnjega odbitka, določenega v prvem pododstavku člena 18(2) Direktive 77/388/EGS; ker se ta prošnja odobri za obdobje dveh let, ki se ne more podaljšati;

ker ta direktiva določa skupne določbe za poenostavitev obravnave določenih poslov znotraj Skupnosti; ker so v številnih primerih države članice tiste, ki morajo določiti pogoje za izvajanje teh določb; ker določene države članice ne bodo uspele končati zakonodajnega postopka za prilagoditev njihove zakonodaje o davku na dodano vrednost v določenem roku; ker je treba dovoliti dodaten rok za izvedbo te direktive; ker v ta namen zadostuje najdaljši rok dvanajstih mesecev;

ker je v skladu s tem treba spremeniti Direktivo 77/388/EGS,

([1]) UL L 76, 23.3.1992, str. 1.
([2]) UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 92/77/EGS (UL L 316, 31.10.1992, str. 1.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 77/388/EGS se spremeni:

1. člen 3(4) se nadomesti z:

„4. Z odstopanjem od odstavka 1 in ob upoštevanju konvencij in pogodb, sklenjenih s Francosko republiko ter Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske, se Kneževina Monako in Otok Man pri uporabi te direktive ne obravnavata kot tretji ozemlji.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se transakcije s poreklom v ali namenjene za:

— Kneževino Monako, obravnavajo kot transakcije s poreklom v ali namenjene za Francosko republiko,

— Otok Man, obravnavajo kot transakcije s poreklom v ali namenjene za Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske“;

2. člen 7(1)(b) se nadomesti z:

„(b) vnos blaga v Skupnost s tretjega ozemlja, razen blaga iz (a).“;

3. v členu 7(3):

— se v prvem pododstavku za „člena 16(1)(B)“ doda „(a), (b), (c) in (d)“,

— se drugi pododstavek nadomesti z:

„Podobno, kadar se za blago iz odstavka 1(b) ob vnosu v Skupnost začne eden od postopkov iz člena 33a(1)(b) ali (c), je kraj uvoza država članica, na ozemlju katere se ta postopek konča.“;

4. člen 8(1)(c) se nadomesti z:

„(c) če se dobava blaga opravi na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov v Skupnosti: kraj, v katerem se prevoz potnikov začne.

Za namene uporabe te določbe:

— ‚del prevoza potnikov v Skupnosti‘ pomeni del prevoza, ki se brez postanka na tretjem ozemlju opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne in krajem, kjer se prevoz potnikov konča,

— ‚kraj v katerem se prevoz potnikov začne‘ pomeni predvideni prvi kraj, kjer bodo potniki znotraj Skupnosti vstopili, kadar je to ustrezno, po delu poti izven Skupnosti,

— ‚kraj v katerem se prevoz potnikov konča‘ pomeni predvideni zadnji kraj znotraj Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili znotraj Skupnosti, izstopijo, kadar je to ustrezno, pred delom poti izven Skupnosti.

V primeru povratnega potovanja se povratna pot šteje za ločen prevoz.

Komisija najkasneje do 30. junija 1993 predloži Svetu poročilo, ki mu po potrebi priloži ustrezne predloge glede kraja obdavčitve blaga pri dobavi za potrošnjo in storitev, vključno z restavracijskimi storitvami, opravljenih za potnike na krovu plovil, zrakoplovov ali vlakih.

Svet do 31. decembra 1993 po posvetovanju z Evropskim parlamentom sprejme soglasno odločitev o predlogu Komisije.

Do 31. decembra 1993 lahko države članice oprostijo ali še naprej oprostijo dobave blaga za potrošnjo na krovu, za katerega se kraj obdavčitve določi v skladu z zgornjimi določbami, s pravico do odbitka davka na dodano vrednost, plačanega v predhodni fazi.“;

5. člen 11(B)(1) se nadomesti z:

„1. Davčna osnova je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi določbami Skupnosti; to velja tudi za uvoz blaga iz člena 7 (1) (b).“;

6. člen 12(1)(b) se nadomesti z:

„(b) se v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 10(3) uporabi stopnja, ki velja v trenutku, ko nastane obveznost obračuna davka.“;

7. člen 12(3)(a) se nadomesti z:

„3.(a) Splošno stopnjo davka na dodano vrednost določi vsaka država članica kot odstotek od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in za opravljanje storitev. Od 1. januarja 1993 do 31. decembra 1996 ta odstotek ne sme biti nižji od 15 %.

Na podlagi poročila o izvajanju prehodne ureditve in predlogov o končni ureditvi, ki jih predloži Komisija v skladu s členom 28l, Svet do 31. decembra 1995 soglasno določi raven najnižje davčne stopnje, ki se uporablja po 31. decembru 1996, glede na splošno stopnjo.

Države članice lahko uporabljajo eno ali dve nižji davčni stopnji. Te stopnje se določijo kot odstotek od davčne osnove in ne smejo biti nižje od 5 %, uporabljajo pa se samo za dobave kategorij blaga in storitev iz Priloge H.“;

8. v členu 14(1):

— se (c) črta,

— se v (d) doda:

„Ta oprostitev se uporablja tudi za uvoz blaga v smislu člena 7(1)(b), za katerega bi se lahko uporabila zgornja oprostitev, če bi bilo uvoženo v skladu s členom 7(1)(a).“;

9. v členu 15:

— se v odstavku (2) dodajo naslednji pododstavki:

„Komisija čim prej predloži Svetu predloge za določitev davčnih pravil Skupnosti o področju veljave in praktični ureditvi izvajanja te oprostitve pri dobavah blaga v trgovini na drobno za blago, ki se prenaša v osebni prtljagi potnikov. Do začetka veljavnosti teh določb:

— se oprostitev lahko uveljavi ob predložitvi kopije računa ali drugega dokumenta namesto njega, ki ga potrdi carinski urad, ko blago zapusti Skupnost,

— države članice lahko določijo omejitve pri uporabi te oprostitve, lahko iz oprostitve izvzamejo dobave potnikom s stalnim ali običajnim prebivališčem v Skupnosti in razširijo oprostitev na svoje rezidente.

Za namene uporabe drugega pododstavka ‚stalno ali običajno prebivališče‘ pomeni kraj, ki je kot tak naveden v potnem listu, osebni izkaznici ali v drugih identifikacijskih dokumentih, ki jih kot veljavne priznava država članica, na ozemlju katere je opravljena dobava.“,

— v (3) se besede „če ima sedež v tretji državi“ nadomestijo s „če nima sedeža na ozemlju države“,

— v (4) se drugi pododstavek nadomesti z:

„Komisija čim prej predloži Svetu predloge za določitev davčnih pravil Skupnosti o področju uporabe in praktični ureditvi izvajanja te oprostitve in oprostitev iz odstavkov (5) do (9). Do začetka veljavnosti teh pravil lahko države članice omejijo obseg oprostitve iz tega odstavka.“,

— v drugem pododstavku (10) se besedi „pogoji in omejitve“ nadomestita z „omejitve“,

— v (10) se tretji pododstavek nadomesti z:

„Kadar se blago ne odpošlje ali odpelje iz države in pri storitvah se lahko oprostitev izvaja na način vračila davka.“,

— točka 13 se nadomesti z:

„13. Opravljanje storitev, vključno s prevoznimi in pomožnimi posli, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s členom 13, če so neposredno povezane z izvozom ali uvozom blaga, ki ga zajemajo določbe člena 7(3) ali člena 16(1), Naslov A;“;

10. v členu 28a:

— se drugi pododstavek odstavka 1(a) nadomesti z:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka se pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki jo pod pogoji iz odstavka 1a opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ni predmet davka na dodano vrednost.“,

— v odstavku 1 se doda nova točka:

„(c) pridobitev trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti za plačilo, ki jo na ozemlju države opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in ki izpolnjuje pogoje za odstopanje iz drugega pododstavka točke (a), in za katero nastane obveznost obračuna trošarine na ozemlju države v skladu z Direktivo 92/12/EGS ([1]).

([1]) UL L 76, 23.3.1992, str. 1.“.

— doda se naslednji odstavek:

„1. a. Odstopanje iz drugega pododstavka odstavka 1(a) se lahko uveljavlja za:

(a) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, katere dobava na ozemlju države bi bila oproščena v skladu s členom 15(4) do (10);

(b) pridobitev blaga znotraj Skupnosti, razen blaga iz (a), ki jo opravi:

— davčni zavezanec za svoje kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje, ki se obdavčuje po sistemu pavšalne ureditve iz člena 25, davčni zavezanec, ki opravlja samo dobave blaga ali storitev, pri katerih davek na dodano vrednost ni odbiten, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec,

— v skupnem znesku, ki v tekočem koledarskem letu ne presega praga, ki ga določijo države članice, ki pa ne sme biti nižji od protivrednosti 10 000 ECU v nacionalni valuti

in

— pod pogojem, da skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu ni presegel praga iz druge alinee.

Prag, ki se upošteva pri uporabi zgornjih določil, je skupni znesek, brez davka na dodano vrednost, ki ga je treba plačati ali je bil plačan v državi članici, iz katere se blago odpošlje ali odpelje pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti, razen novih prevoznih sredstev in trošarinskih izdelkov.“,

— v odstavku 5(b) se doda naslednji pododstavek:

„Kadar pa eden od pogojev, pod katerimi se lahko uveljavlja zgoraj opisana ugodnost, ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v namembni kraj v drugo državo članico. V tem primeru se prenos opravi v trenutku, ko pogoji niso več izpolnjeni.“,

— v odstavku 6 se doda naslednji pododstavek:

„Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti za plačilo se šteje tudi: prisvojitev blaga, ki jo opravijo oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze za svoje potrebe ali potrebe spremnega civilnega osebja in ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja na domačem trgu ene od držav članic, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitve iz člena 14(1)(g).“;

11. v členu 28b(A)(2) se doda naslednji pododstavek:

„Za namene uporabe prvega pododstavka se šteje, da se pridobitev blaga znotraj Skupnosti obdavčuje v skladu z odstavkom 1, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

— pridobitelj dokaže, da je opravil pridobitev znotraj Skupnosti za potrebe kasnejših dobav v državi članici iz odstavka 1 in za katere je bil kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 28c(E)(3), določen prejemnik,

— obveznosti predložitve poročila iz zadnjega pododstavka člena 22(6)(b) je izpolnil pridobitelj.“;

12. v členu 28c (A):

— se točka (c) nadomesti z:

„(c) dobava trošarinskih izdelkov, ki jih kupcu odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba v njegovem imenu izven ozemlja iz člena 3, vendar znotraj Skupnosti, ki se opravi za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci in izpolnjujejo pogoje za odstopanje iz drugega pododstavka člena 28a(1)(a), kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga opravi v skladu s členom 7(4) in (5) ali členom 16 Direktive 92/12/EGS.

Ta oprostitev se ne uporablja za dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so izkoristili oprostitev davka iz člena 24;“,

— doda se:

„(d) dobava blaga v smislu člena 28a(5)(b), za katero se priznavajo zgornje oprostitve, če se opravi v imenu drugega davčnega zavezanca.“;

13. Člen 28c(E) se nadomesti z:

„*E. Druge oprostitve*

1. V členu 16 se doda naslednji odstavek:

‚1a. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, sprejmejo potrebne ukrepe, da se za pridobitve blaga znotraj Skupnosti, namenjenega, da se zanj začne eden od postopkov ali ena od možnosti iz člena 16(1)(B), zagotovijo ugodnosti istih določb kot za dobave blaga, ki se opravi na ozemlju države pod istimi pogoji.‘

2. V členu 16(2):

— se za ‚se lahko države članice odločijo, da oprostijo' doda ‚pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki jo opravi davčni zavezanec in' in za ‚ga izvozijo' se doda ‚izven Skupnosti',

— dodajo se naslednji pododstavki:

‚Kadar države članice izkoristijo to možnost, s pogojem posvetovanja iz člena 29 razširijo to oprostitev na pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih opravi davčni zavezanec, na uvoz in dobave blaga davčnemu zavezancu, ki ga namerava dobaviti v nespremenjenem stanju ali po predelavi pod pogoji iz člena 28c (A), ter na opravljanje storitev v zvezi s takimi dobavami do največ vrednosti njegovih dobav blaga, ki jih je opravil pod pogoji iz člena 28c (A) v preteklih dvanajstih mesecih.

Države članice lahko določijo enotni najvišji znesek za transakcije, ki jih oprostijo po prvem in drugem pododstavku.'

3. Države članice sprejmejo posebne ukrepe, da se davek na dodano vrednost ne obračuna za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki se v smislu člena 28b(A)(1) opravi na njihovem ozemlju, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

— pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, vendar je identificiran za davek na dodano vrednost v drugi državi članici,

— pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravi za namene kasnejših dobav blaga, ki jih opravi davčni zavezanec na ozemlju države,

— blago, ki ga ta davčni zavezanec tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice kot je država, v kateri je identificiran za davek na dodano vrednost, in je namenjeno prejemniku kasnejših dobav,

— prejemnik kasnejših dobav blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države,

— prejemnik kasnejših dobav blaga je bil določen v skladu s tretjim pododstavkom člena 21(1)(a) kot oseba, ki je dolžna plačati davek za dobave, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države.".

14. Člen 28d(3) se nadomesti z:

„3. Z odstopanjem od odstavka 2 obveznost obračuna davka nastane ob izdaji računa ali drugega dokumenta, ki se priznava kot račun, iz prvega pododstavka člena 22(3)(a), kadar se ta račun ali dokument izda osebi, ki blago pridobi pred petnajstim dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.";

15. drugi pododstavek člena 28d(4) se nadomesti z:

„Obveznost obračuna davka pa nastane ob izdaji računa iz prvega pododstavka člena 22(3)(a) ali drugega dokumenta, ki se priznava kot račun, kadar se ta račun ali dokument izda pred petnajstim dnem v mesecu, ki sledi mesecu v katerem nastane obdavčljivi dogodek.";

16. v členu 28e (1):

— se v prvem pododstavku drugi stavek nadomesti z:

„Pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(6) se davčna osnova določi predvsem v skladu s členom 11(A)(1)(b) ter odstavkoma 2 in 3.",

— v drugem pododstavku se doda naslednji stavek:

„Kadar se v trenutku opravljene pridobitve blaga znotraj Skupnosti kupcu vrne trošarina, ki je bila plačana v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, v kateri je bila opravljena pridobitev znotraj Skupnosti.";

17. v členu 28e odstavka 2 in 3 postaneta odstavka 3 in 4 in doda se nov odstavek 2:

„2. Za dobavo blaga iz člena 28c(A)(d) se davčna osnova določi v skladu s členom 11(A)(1)(b) ter odstavkoma 2 in 3.";

18. v členu 28f:

— se v členu 17(3)(b) „28c (A)" nadomesti z „28c (A) in (C)",

— se v členu 17(4) doda naslednji pododstavek:

„Za namene uporabe zgornjega:

(a) se davčni zavezanci iz člena 1 Direktive 79/1072/EGS tudi za namene uporabe navedene direktive štejejo kot davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v državi, kadar na ozemlju države opravljajo samo dobave blaga in storitev za osebo, ki je določena kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 21(1)(a);

(b) se davčni zavezanci iz člena 1 Direktive 86/560/EGS tudi za namene uporabe navedene direktive štejejo kot davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti, kadar na ozemlju države opravljajo samo dobave blaga in storitev za osebo, ki je določena kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 21(1)(a);

(c) se Direktivi 79/1072/EGS in 86/560/EGS ne uporabljata za dobave blaga, ki so ali bi bile lahko oproščene po členu 28c(A), kadar dobavljeno blago odpošlje ali odpelje kupec ali druga oseba v njegovem imenu ali za njegov račun.“;

19. v členu 28g:

— se člen 21(1)(a) nadomesti z:

„(a) davčni zavezanec, ki opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen storitev iz (b).

Kadar obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, lahko države članice sprejmejo postopek, po katerem davek plača druga oseba. Za to drugo osebo se med drugim lahko določi davčnega zastopnika ali osebo, za katero se opravi obdavčljiva dobava blaga ali storitev.

Davek pa plača oseba, kateri se opravi obdavčljiva dobava blaga, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

— obdavčljivi posel je dobava blaga pod pogoji, določenimi v odstavku 3 Naslova E člena 28c,

— oseba, kateri se opravi obdavčljiva dobava blaga je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificirana za davek na dodano vrednost na ozemlju države,

— račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, je v skladu s členom 22(3).

Države članice pa lahko dovolijo odstopanje od te obveznosti, kadar davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, imenuje davčnega zastopnika v tej državi.

Države članice lahko določijo, da namesto davčnega zavezanca druga oseba solidarno odgovarja za plačilo davka;“;

— člen 21(1)(b) se nadomesti z:

„(b) osebe, katerim se opravijo storitve iz člena 9(2)(e) ali osebe, identificirane za davek na dodano vrednost na ozemlju države, katerim so bile opravljene storitve iz člena 28b(C), (D) ali (E), če te storitve opravi davčni zavezanec s sedežem v tujini; države članice pa lahko zahtevajo, da izvajalec storitev solidarno odgovarja za plačilo davka;“;

20. v členu 28h:

— v prvi alinei člena 22(1) (c) se za „v skladu s členom 21(1)(b)“ doda „in razen dobave blaga ali storitev osebi, ki je določena kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 21(1) (a), tretji odstavek“,

— v členu 22(1)(c) se za drugo alineo doda naslednja alinea:

„ — vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju države opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti za poslovanje v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 4(2), ki se opravljajo v tujini,“;

— v členu 22(3)(b) se doda naslednja alinea:

„ — kadar se uporabljajo določbe člena 28c(E)(3), izrecno navedbo te določbe in identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost, pod katero je davčni zavezanec opravil pridobitev znotraj Skupnosti in kasnejše dobave blaga, ter številko, pod katero je oseba, kateri se opravi dobava identificirana za davek na dodano vrednost.“;

— druga alinea člena 22(4)(c) se nadomesti z:

„ — po drugi strani skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(1) in (6) na ozemlju države, v kateri je nastala obveznost obračuna davka, zmanjšan za davek na dodano vrednost.

Doda se še naslednje: skupno vrednost dobav blaga iz drugega stavka člena 8(1)(a) in člena 28(b)(B)(1) opravljenih na ozemlju države, za katere je nastala obveznost obračuna davka v obračunskem obdobju,

zmanjšano za davek na dodano vrednost, če je kraj odhoda odposlanega ali odpeljanega blaga na ozemlju druge države članice in skupni znesek, zmanjšan za davek na dodano vrednost, dobav blaga opravljenih na ozemlju države, za katerega je davčni zavezanec določen kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s členom 28c(E)(3) in za katerega je nastala obveznost za plačilo davka v obdobju, ki ga zajema poročilo.“;

— prvi pododstavek člena 22(6)(b) se nadomesti z:

„(b) Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za davek na dodano vrednost, predloži tudi rekapitulacijsko poročilo pridobiteljev, identificiranih za davek na dodano vrednost, ki jim je dobavil blago pod pogoji iz člena 28c(A)(a) in (d), in prejemnikov, identificiranih za davek na dodano vrednost pri transakcijah iz petega in šestega pododstavka.“;

— v prvi alinei tretjega pododstavka člena 22(6)(b) se „člena 28c(A)“ nadomesti z „člena 28c(A)(a)“;

— v prvi alinei četrtega pododstavka člena 22(6)(b) se „člena 28c(A)(c)“ nadomesti z „člena 28c(A)(d)“ in „in vrednost dobavljenega blaga, določeno v skladu s členom 28e(1)“ se nadomesti z „in skupni znesek dobav, določen v skladu s členom 28e(2).“;

— v členu 22(6)(b) se doda naslednji pododstavek:

„V primerih iz tretjega pododstavka člena 28b(A)(2) davčni zavezanec, identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države, v rekapitulacijskem poročilu jasno navede:

— številko, pod katero je identificiran za davek na dodano vrednost na ozemlju države in pod katero opravlja nabavo v Skupnosti in kasnejše dobave blaga,

— številko, pod katero je na ozemlju države članice prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga identificiran prejemnik kasnejših dobav, ki jih opravi davčni zavezanec,

— in za vsakega prejemnika skupni znesek dobav, zmanjšan za davek na dodano vrednost, ki jih je opravil davčni zavezanec na ozemlju države članice prihoda odposlanega ali odpeljanega blaga. Ti zneski se prijavijo za koledarsko četrtletje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka.“;

— v členu 22(11) se na začetku odstavka doda: „11. Pri pridobitvah trošarinskih izdelkov, iz člena 28a(1)(c) v Skupnosti, kot tudi“;

21. Člen 28i se nadomesti z:

„Člen 28i

Posebna ureditev za majhna podjetja

V členu 24(3) se doda naslednji pododstavek:

‚V vsakem primeru se za dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), ter dobave blaga in storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju države, izključijo iz oprostitev davka v skladu z odstavkom 2.‘;“

22. doda se naslednji člen:

„Člen 28n

Prehodni ukrepi

1. Če se blago:

— vnese na ozemlje države v skladu s členom 3 do 1. januarja 1993,

in

— se pri vnosu na ozemlje te države zanj začne eden od postopkov iz člena 14(1)(b) ali (c) ali člena 16(1)(A),

in

— se ta postopek zanj ne konča do 1. januarja 1993, se določbe, ki veljajo v trenutku, ko se za blago začne ta postopek, še naprej uporabljajo za obdobje, ko blago v skladu s temi določbami, ostane v tem postopku.

2. Za uvoz blaga v smislu člena 7(1) se šteje:

(a) odstranitev vključno z nepravilno odstranitvijo blaga iz člena 14(1)(c), ki se je začel pred 1. januarjem 1993 pod pogoji iz odstavka 1;

(b) odstranitev vključno nepravilna odstranitev blaga iz postopka iz člena 16(1)(A), ki se je začel pred 1. januarjem 1993 pod pogoji iz odstavka 1;

(c) zaključek notranjega tranzitnega postopka ali tranzitnega postopka Skupnosti, ki se je začel pred 1. januarjem 1993 v Skupnosti, da bi davčni zavezanec, ki deluje kot tak do 1. januarja 1993 v Skupnosti opravil dobavo blaga za plačilo;

(d) zaključek zunanjega tranzitnega postopka, ki se je začel pred 1. januarjem 1993;

(e) vsaka nepravilnost ali kršitev, storjena med zunanjim tranzitnim postopkom, ki se je začel pod pogoji iz (c), ali kakršnim koli zunanjim tranzitnim postopkom Skupnosti iz (d);

(f) če davčni zavezanec ali oseba, ki ni davčni zavezanec, v državi uporablja blago, ki mu je bilo dobavljeno pred 1. januarjem 1993 v drugi državi članici, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

— dobava tega blaga je bila oproščena ali bi bila lahko oproščena v skladu s členom 15 (1) in (2),

— blago ni bilo uvoženo v državo pred 1. januarjem 1993.

Za namene uporabe (c) izraz ‚notranji tranzit v Skupnosti' pomeni odpošiljanje ali prevoz blaga v okviru notranjega tranzitnega postopka Skupnosti ali v okviru T2 L dokumenta ali zvezka za prevoz v Skupnosti, ali pošiljanje blaga po pošti.

3. V primerih iz odstavka 2(a) do (e) je kraj uvoza v smislu člena 7(2) v državi članici, na ozemlju katere se za blago preneha uporabljati postopek, ki se je zanj začel pred 1. januarjem 1993.

4. Z odstopanjem od člena 10(3) uvoz blaga v smislu odstavka 2 tega člena preneha, ne da bi nastal obdavčljivi dogodek, če:

(a) se uvoženo blago odpošlje ali odpelje iz Skupnosti v smislu člena 3;

ali

(b) uvoženo blago v smislu odstavka 2(a) ni prevozno sredstvo in se odpošlje ali odpelje v državo članico, iz katere je bilo izvoženo, in osebi, ki ga je izvozila;

ali

(c) so uvoženo blago v smislu odstavka 2(a) prevozna sredstva, pridobljena ali uvožena pred 1. januarjem 1993 v skladu s splošnimi pogoji obdavčevanja, ki so veljala na domačem tržišču države članice v skladu s členom 3, in/ali zaradi izvoza ni bilo upravičeno do oprostitve ali vračila davka na dodano vrednost.

Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če je bil datum prve uporabe prevoznega sredstva pred 1. januarjem 1985 ali če je znesek davka, ki ga je treba plačati zaradi uvoza, neznaten.";

23. člen 33a(1) in (2) se nadomesti z:

„1. Za blago iz člena 7(1)(b), ki se vnese v Skupnost z ozemlja, ki je sestavni del carinskega območja Skupnosti, a se pri uporabi te direktive šteje za tretje ozemlje, veljajo naslednji pogoji:

(a) formalnosti v zvezi z vnosom takega blaga v Skupnost so enake kot formalnosti, ki jih določajo carinski predpisi Skupnosti za uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti;

(b) če je kraj prihoda pošiljke ali prevoza tega blaga izven države članice, v kateri se vnese v Skupnost, je v prostem prometu v Skupnosti v okviru notranjega tranzitnega postopka Skupnosti, ki ga določajo veljavni carinski predpisi Skupnosti, če je bila ob vnosu blaga v Skupnost zanj izpolnjena deklaracija, s katero je bilo dano v ta postopek;

(c) če se v trenutku vnosa v Skupnost ugotovi, da za blago velja ena od možnosti, zaradi katere bi izpolnjevalo pogoje, če bi bilo uvoženo v smislu člena 7(1)(a), za eno od ureditev iz člena 16(1)(B)(a), (b), (c) in (d), ali je v postopku začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev, države članice sprejmejo ukrepe, da lahko blago ostane v Skupnosti pod istimi pogoji kot so določeni za uporabo takšnih postopkov.

2. Za blago, ki ni navedeno v členu 7(1) (a) in se odpošlje ali odpelje iz države članice v namembni kraj na ozemlju, ki je del carinskega območja Skupnosti, a se pri uporabi te direktive šteje za tretje ozemlje, veljajo naslednji pogoji:

(a) formalnosti v zvezi z izvozom tega blaga z ozemlja Skupnosti so enake kot jih določajo veljavni carinski predpisi Skupnosti za izvoz blaga s carinskega območja Skupnosti;

(b) za blago, ki se začasno izvozi iz Skupnosti z namenom ponovnega uvoza, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da ob ponovnem uvozu v Skupnost za takšno blago veljajo ugodnosti iz istih predpisov kot če bi bilo začasno izvoženo s carinskega območja Skupnosti,“;

24. Direktiva 85/362/EGS [1] preneha veljati 31. decembra 1992;

25. Člen 6 Direktive 69/169/EGS [2] se razveljavi 1. januarja 1993.

Člen 2

1. Od 1. januarja 1993 lahko Kraljevina Španija in Italijanska republika za obdobje dveh let, ki se ne more podaljšati, uporabljata določbe, ki odstopajo od načela takojšnjega odbitka iz prvega pododstavka člena 18(2). Te določbe ne smejo imeti učinka, da bi se lahko več kot za en mesec odložil čas, v katerem se lahko uveljavi pravica do odbitka po členu 18(1), če je nastala.

Kraljevina Španija in Italijanska republika pa lahko določita za davčne zavezance, ki predložijo obračun davka iz člena 22(4) za četrtletno davčno obdobje, da se lahko pravica do odbitka, ki je nastala in bi se po členu 18(1) lahko uveljavila v danem četrtletju, uveljavi v naslednjem četrtletju. Ta določba se uporablja samo, kadar Kraljevina Španija ali Italijanska republika dovolita takšnim davčnim zavezancem, da se odločijo za mesečne obračune.

2. Z odstopanjem od tretjega pododstavka člena 15(10) Portugalska republika, Francoska republika, Kraljevina Nizozemska in Zvezna republika Nemčija lahko v zvezi s pogodbami, sklenjenimi po 31. decembru 1992, odpravijo postopek vračila v primerih, ki so prepovedani s to direktivo, najkasneje do 1. oktobra 1993.

Člen 3

Svet do 30. junija 1993 na predlog Komisije soglasno sprejme podrobna pravila za obdavčevanje verižnih transakcij med davčnimi zavezanci, da takšna pravila lahko začnejo veljati 1. januarja 1994.

Člen 4

1. Države članice prilagodijo svoje sedanje sisteme davka na dodano vrednost z določbami te direktive.

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise potrebne za svoje prilagojene sisteme, da bi lahko začeli veljati 1. januarja 1993.

Države članice pa lahko določijo, da je treba podatke v zvezi s transakcijami iz zadnjega pododstavka člena 22(6)(b), za katere se plača davek v prvih treh koledarskih mesecih leta 1993, vključiti najkasneje v zbirno poročilo, podpisano za drugo koledarsko četrtletje leta 1993.

2. Z odstopanjem od drugega pododstavka odstavka 1 lahko države članice sprejmejo potrebne zakone in druge predpise, da bi najkasneje do 1. januarja 1984 začele izvajati določbe iz naslednjih odstavkov člena 1:

— odstavka 11,

— odstavka 13, kolikor se nanaša na člen 28c(E)(3);

— odstavka 19, kolikor se nanaša na tretji pododstavek člena 21(1)(a),

— odstavka 20, kolikor se nanaša na obveznosti v zvezi s transakcijami iz prejšnjih alinei.

Države članice, ki 1. januarja 1993 uporabljajo ukrepe, enakovredne zgoraj navedenim ukrepom, sprejmejo potrebne ukrepe, da zanesljivo zagotovijo uskladitev z načeli iz člena 22(6) in s trenutnimi predpisi Skupnosti o upravnem sodelovanju na področju posrednega obdavčevanja do 1. januarja 1993.

[1] UL L 192, 24.7.1985, str. 20. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 90/237/EGS (UL L 133, 24.5.1990, str. 91).

[2] UL L 133, 4.6.1969, str. 6. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 91/680/EGS (UL L 376, 31.12.1991, str. 1).

3. Z odstopanjem od drugega pododstavka odstavka 1 lahko Zvezna republika Nemčija sprejme potrebne zakone in druge predpise, da najkasneje 1. oktobra 1993 začne izvajati določbe iz člena 1(10) glede člena 28a(1a)(a).

4. Države članice obvestijo Komisijo o predpisih, ki jih sprejmejo za uporabo te direktive.

5. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

6. Ko države članice sprejmejo te predpise, se morajo sklicevati na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo pri njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 14. decembra 1992

Za Svet

Predsednik

N. LAMONT